

סדר יחוד החיבורתי (הווי"ן)

*בניהו בן יהודע, חלק זיכוך הנפש דף כ"ב סע"א (וכן ביר"א ח"ג עמ' 160): יחוד זה, כתב האר"י ז"ל שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א, עיקרו לאלול עד יוה"כ, וגם בלילה אחר הצות ובליל שבת קודש אפילו קודם הצות. גם להשתתחות על קברי הצדיקים. והוא (היחוד הזה) המובהר, כי מתעוררים כל המצחים וכו'. ואלו הג' ע"ב הם החבורתי דגולגלתא דא"א, הנמצאים (מלשון מיצוי) מאור החוזר דנ"ה דעתיק, המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א. ומהם נמשכים ומאירים ל"ג נימין ולי"ג ת"ד דא"א¹.

וענין יחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות: ויש מוסיפים תפילה זו: ירמ"י או"א, שיתגלה עתה על ידי, עת רצון העליון.

י"ג חיבורתי דא"א הם ג' ע"ב, שיש בהם: י"ב יודי"ן, וט' ווי"ן, וג' דלתי"ן, וו' ההי"ן. ותכוין כאילו אתה רואה ג' ע"ב (המטרה היא לעשות את היחוד עם עיניים עצומות).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

המשכת אותיות: יודי"ן לנימין - ווי"ן לדיקנא

י"ב הנימין הם דרישא תנינא - אורא, לאחר שנמשכו מכח אור החוזר דנ"ה דעתיק, ותמשיך (עכשיו, ע"י יחוד החיבורתי) ותאיר בהם (בי"ב נימין) מי"ב יודי"ן דחיבורתי.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

ל"י שבנימא הי"ג הכוללת, תמשיך מכללות הי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א למטה - יר"א).

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

להמשיך ולהאיר מט' ווי"ן דחיבורתי, לתיקוני דיקנא דא"א, ויתחברו אלו הט' ווי"ן עם ג' ווי"ן אשר שם (בדיקנא),

בג' (מג' - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו בי"ב תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי

לתיקון הי"ג הכולל - ונקח, תמשיך מכללות הי"ב ווי"ן שבי"ב תיקונין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

1. יש לציין שביחוד החיבורתי, הכל כבר קיים (חיבורתי, נימין ודיקנא), שהרי שער א"א פ"ה (ע"ח ח"א דף ס"ב ע"ד) מתאר את סדר בנינם, כאשר נו"ה דעתיק, המלוכשים בתרין אודנין ותרין עיינין דא"א (מדין ג"ט קע"ר פ"ח), ואור החוזר שלהם (נו"ה דעתיק) עולה בתוך רישא דא"א, מתפצל ופוגע בג' מקומות: א. בגולגלתא, ומזה נעשה החיבורתי. ב. [קרומא ד] אורא, ומזה נעשה הנימין. ג. במוחא סתימאה, ומזה נעשה הדיקנא (עיי' בשרטוט המצורף). וחלק מבנין זה גם מוזכר ביחוד עצמו. בכל אופן, ברור שביחוד החיבורתי מדובר על הארה נוספת, לאחר שהחיבורתי, נימין ודיקנא כבר נעשו.

האמת, שמנוסח היחוד (בזיכוך הנפש), וכן משער רוח"ק, הלשון מטעה ונראה קצת שהם נעשים כאן. לכן שינינו קצת את הנוסח, על מנת למנוע את הטעות הזו.

* עיין גליונות הלש"ם דף ר"י ע"א, מביא תיקוני זוהר תיקון י"ט (דף ס"א סע"א) בענין נימין - ו', מבועא - י'

המשכת ניקוד: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך מג' דלתי"ן דג' שמות ע"ב דחיורתי, נקודות לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך מג' דלתי"ן עצמם, כללות נקודות לי"ב שבנימא הי"ג הכוללת

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיורתי, נקודות לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיורתי, כללות נקודות לו"ב שבתיקון הי"ג, ונקח

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

המשכת טעמים: ליודי"ן (בנימין) - ולווי"ן (בדיקנא)

להמשיך ולהאיר מג' דלתי"ן דחיורתי, טעמים לי"ב יודי"ן שבי"ב נימין

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך מהדלתי"ן עצמם, כללות טעמים לי"ב שבנימא הכוללת

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן ראשונות דג' שמות ע"ב דחיורתי, טעמים לי"ב ווי"ן שבת"ד דא"א

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

להמשיך ולהאיר מג' ההי"ן שניות דג' שמות ע"ב דחיורתי, כללות טעמים לו"ב שבתיקון הי"ג, ונקח

י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י
י	ו	י	י	י	ו	י	י	י	ו	י	י

סדר יחוד החיבורתי (הווי"ן) - תפילה

עץ היים למוצאיהם

והנה מהז"ת דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם דעתיק, והחג"ת דעתיק אורותיהם סתומים [תמיד].
והנהי"ם דעתיק, הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במצחא, נ"ה בתרין אודנין ותרין עינין.
וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מכסין עליהם בפנים.
ולכן כונתינו עכשיו:

לסלק...	ולחבר...
א. לסלק [הנימין מהפנים דא"א], ועי"ז לגלות הארת פנים דאריך לדיקנא דידיה,	ב. ולחבר הנימין, ויתחברו בפאות [הדיקנא] דאריך, ועי"ז יתקשרו אלו הנימין במקום דיקנא דא"א, ויאירו בדיקנא [כולה] אור גדול.
ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א, יוצא אור גדול מנהי"ם דעתיק, המתלבשים במצחא דא"א ובעינין ובחוטמא,	ד. ועי"ז (כל הנ"ל) יתחברו הנימין עם תיקוני דיקנא דא"א, וזה גורם לג' פעולות: 1. [אותיות] היודי"ן יתחברו ב[אותיות] הווי"ן, ויאירו בהם. 2. ונקודות היודי"ן יתחברו בנקודות הווי"ן, ויאירו בהם אור נוסף גדול, מלכים לעבדים. 3. וכן טעמי היודי"ן שהם זכרים, יתחברו עם טעמי הווי"ן שהם נקיבות, ויאירו בהם.

ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמש"ב בתפלה (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול¹

(בדיבור) יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתגלה עתה על ידי עת רצון העליון. ותאיר ברצונך בכל העולמות אשר בראת, ותשפיע עלי הארה לשוב בתשובה שלימה לפניך. ותפתח לי שערי חכמה בינה ודעת (במחשבה: חכמי"ל שמושי"ל עזרי"ל), לידע ולהבין סודות צפוני תורתך הקדושה, פדי שבעבוד אותך עבודה זפה ותמה בלב שלם. ותצפה עינותינו (יסורים שלנו) ותעננו ותחון אותנו במתנת הנם בעת רצון זאת (נגרם לפי הזמן וביחוד החיבורתי), שהיא התעוררות רצון העליון, מצחא דאריך, אשר גנוז בתוכו יסוד דעתיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול מבינה דעתיק, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודי"ן דחיבורתי ל"ב נימין, והט' ווי"ן לט' תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה מהחיבורתי).

(במחשבה)

<p>חכמה דעתיק (גנוז בבינה דעתיק) מאיר לאהי"ה הראשון שבבינה דעתיק:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ותכוין להמשיך אור מן החכמה דעתיק אל האהי"ה הראשון שבבינה דעתיק, ששם גנוז חכמה דעתיק. • ותכוין להמשיך אור הבינה דעתיק דרך חוץ אל האהי"ה השני שבמצחא דא"א, ששם גנוז יסוד דעתיק, וכן חכמה דא"א. • וזה גורם ליסוד דעתיק (שבמצח דא"א) להוציא אורו לחוץ. והאור של הבינה [דעתיק] שבחוץ, יכנס לפנים, ויפגעו זה בזה (בטישה), ויאירו אור גדול. • ואח"כ תמושיך האור ההוא אל האהי"ה השלישי שבמצחא דא"א, ויאיר אור גדול. • ואח"כ תוריד האור הזה עד מצחא דז"א, אשר שם שם הוי"ה, ויאיר שם. ועל ידי זה אתכפין הדינין אשר שם. • ויגד האור ההוא עד העינים דז"א (כ"ז בזכות העת רצון, מתנת חיים). ועל ידי זה יהיה בו (בו"א), כח להסתכל במצחא דעתיקא (א"א), ויקבל [ז"א] אור גדול משם (היינו מצחא דא"א):
---	---

(בדיבור)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שעל ידי המשכת האור הנז' שהמשכתי, שתתגלה החכמה [במצחא דז"א] וסודותיה, בהוי"ה הזאת. וימשך אלי מואת ההוי"ה ידיעה וגילוי סודות התורה שיודיעוני מן השמים. ותכוין כי אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת, שהם ספירות המורים על היוגו. לכן תכוין שעל ידי כח אור המצח העליון [דא"א] שהמשכתי, ידווגו זו"ן "אהדוניה", [וימשך שפע אלי] ע"כ:

שני יהודים למניעת אחיזת החיצונים: **אא לל הו יי סם** **איהי - יהוה אל השטן יגער**

1. אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין יחוד הווי"ן לענין גילוי החכמה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצח, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבינה, מוליד אור גדול, גילוי החכמה).

ז"ת דעתיק מלוכש ברישא דא"א - ג"ט קע"ר פ"ה

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

שורשי המוחין שבכתר

אודנין (הוד) [נסתר] ע

עינין (הוד) [נגלה] פ

עינין (נצח) [נגלה] פ

אודנין (נצח) [נסתר] ע

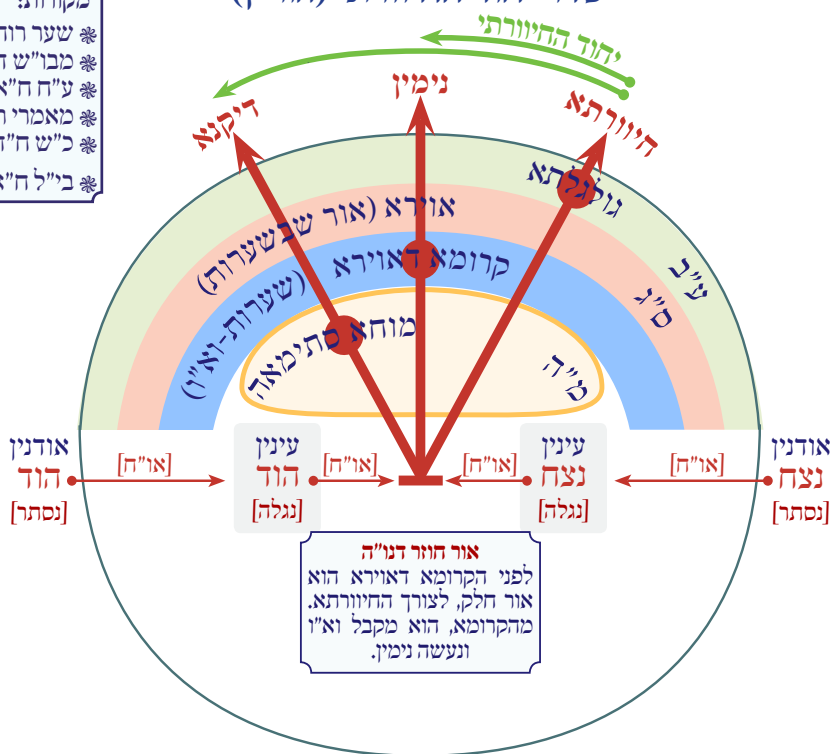

ז"ת דע"י (דרדל"א) מלוכש	ב-7 תקוני רישא דא"א	
חסד	ג	גולגלתא (כתר)
גבורה	ט	טלא דבדולחא (חכמה)
תפארת	ק	קרומא דאוריא
נצח הוד (פ"ע - ב' בינין)	ע	עמר נקא
יסוד	ר	רעוא דרעוין (מצח)
נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ירכין)	פ	פקיחו דעינין (עיניים)
מלכות	ח	חוטמא

גרון (בינה) דא"א

סדר יחוד החיזורתי (הווי"ן)

מקורות:
 * שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה ע"א.
 * מבוש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב, ק"ו סע"א.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ה אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.
 * ב"ל ח"א דף ק"א אע"ב.

סוג המושכה (מהחיזורתי לנימין ולדיקנא)

טעמים		נקודות		אותיות (י / ו)		
לדיקנא (X3)	לנימין (X3)	לדיקנא (X3)	לנימין (X3)	לדיקנא - ו (X3)	לנימין - י (X3)	המושכה מ- י"ב חיזורתי (ג' ע"ב)
יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	יד הי ויו הי	י"ב נימין
						1 כוללת
						י"ב דיקנא
						1 כוללת

יחוד לאלפים וכוונה לפני הלימוד ותיקון שז"ל

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שימשך שפע רב ואור מהו"ה דמילוי יודי"ן
שבתקון נוצר חסד דדיקנא דא"א

שעה"כ דף צ' ע"ב

ע"ב יוד הי ויו הי לתיקון לאלפים

להמתיק מספר אהי"ה דההי"ן (קנ"א), ויו"ד אותיותיו בגי' ל"אלפים"

י אותיות קנ"א **אלף הה יוד הה** ומספר קנ"א **אלף הה יוד הה**

וגם להמתיק ע"י הקנ"א הנז', את מספר ב' שמות אלהי"ם ואדנ"י (קנ"א), וט' אותיות (ע"ה בגי' ל"אלפים)

ט' אותיות **אלהים אדנ"י** ומספר קנ"א **אלהים אדנ"י** (ע"ה)

ואשר הוא משורש קנז יאמר: וגם להמתיק אלהי"ם הנ"ל במילוי אלפי"ן (ע"י הקנ"א הנ"ל)

אלף למד הא יוד ממ בגי' אר"ן

וגם [ב' שמות אלהי"ם ואדנ"י יורדים] להמתיק ש"ך ופ"ר דינים דזו"ן [המושגשים בתיקון לאלפים]

פ"ר (מושגש ב 5 אות' של אלהי"ם) **מ נ צ פ ר**
דין דיין דיין דיין דיין ש"ך (מושגש באדנ"י)

ותשליך במצולות ים דס"מ ונחש כל חטאתינו, וכל המשחיתים אשר נבראו על גדינו. ותמנע אור וניקתם משמות הקודש אדנ"י אלהי"ם. ובכח תיקונא תליסר דדיקנא ונק"ה, העולה קס"א **אלף הי יוד הי**, וקמספר אלפי"ם, וקמספר אלהי"ם אדנ"י עם ט' אותיותיהם והפולל, יעלו כל הנשמות וכל ניצוצות הקדושה שנתפזרו על גדינו בין הקלי' **חיל בלע וקאנו, מבטנו יורישנו אל**, ויחזרו אל הקדושה פמשפט הראשון, מנוקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר מכל החיצונים כל גשוי אלינו וכל יתאחזו בתפילתינו ובלמוד תורתנו, בכח שילוב ב' ← **שמות**

(אם מחבר את שתי התפילות, ידלג לדיבור המתחיל **שמות**)

שמות אלהי"ם **אא לל הה יי יי** ששם י' אותיותיהם עולים יעק"ב (182), וכן מספר נקודות שבהם (עולה בגי' יעק"ב. ושניהם עולים השט"ן - 364). והוא יצא לשטן לעומתם להכריתן בהפרת רשעים, ובכח שם **יאהי** היוצא מפסוק **הנה אל השטן יגער**, בלה גרש תגרש עזו המקטרגים, צרים ומושלים ברשע חיליהם והיו כלא היו, יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו. אפי"ך:

אור החיים דף קמ"ז

רבנו של עולם, הרניי מכוני בשני

שמות אלהי"ם משולבים איש אל אחיו, אחד באחד וגשו **אא לל הה יי יי**, אשר עם עשר אותיותיהם עולים כמספר יעק"ב (182). וכן נקוד הנז' שבהם עולה כמספר יעק"ב. וב"פ יעק"ב אלו של מספר ב' אלהי"ם עם נקודות הפסוק הוא מספר השט"ן (364). והוא יצא לשטן לעומתם, תעז ידך הגבורה, בכח אלו השמות להבריח כל צר ומשטין מעלינו, חתום פי שטן ואל ישטין עלינו, זעום בו וידום, והכריתם בהפרת רשעים. ותדחה מעלי ומעל כל עמך בית ישראל כל המקטרגים וכל המשטינים וכל מיני קלי' וכל החיצונים, שלא יבואו בקהל ה' ולא יקטרגו עלי בעת אשר אני מיחד אורות העליונים, ולא יבלבלו ולא יטרידו אותי בעת ובעונה הזאת אשר אני מיחד אורות ושמותיהם הקדושים. אנה אלהי תגרם כמו דוה, צא תאמר להם, והרשעה כולה בעשן תכלה, ובגי' לביא יתפרדו לאחוז בכנפות הארץ, וינערו רשעים ממנה, בלה גרש תגרש עזו המקטרגים, וכל הצרים המושלים ברשע חיליהם, והיו כלא היו, בכח פונתי בשלוב ב' אלהי"ם, ובכח מספרם ונקודם. פי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו, משולבים אחד אל אחד, הקלי' יראו כן יתמהו, רעדה אחזתם חיל פיולדה ועדת עריצים יקיפוני, נוסו לקולה, כי אמרו פן תבלעמו הארץ. ראוד מים אלהים ראוד מים יחילו אף ירגזו תהומות, בכח שם היוצא מר"ת **הנה אל השטן יגער יאהי**. יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו. אפי"ך:

קודם שיתחיל ללמוד, וגם באיזה זמן שירצה מהיום,
יכוין שע"י עסקו בתורה לשמה, אותיות לשם ה' היא לאה,
להמשיך לה מד"ת אורות מתור"ה שהוא יסוד דאבא, לט"ס דלאה,
ולהמתיק דיניה:

שער מאמרי דז"ל דף ו' ע"ד
שה"מ דף ל"ג ע"ב
אוצ"ח בתחילתו
מאמר הרה"ג הרב עטייה
שליט"א המובא בספר דב"ש לר'
אבנר עפג"ן שליט"א
(חלק ה' דף תנ"א)

אל **חב"ד דלאה** ממושיכים **ל"ו אורות** (גי' לא"ה), שהם ג' ההי"ן מלאים
בינה **הא** חכמה **הי**

דעת
הה

[בגי' ל"א], ועם ה' השורשית **ה** גי' **לאה** (ל"ו אורות)

ואל **הג"ת דלאה** ממושיכים **מ"ז אורות**, שהם ד"י וז"ו ותלת וז"ו

גבורה **ה** חסד **ה**
ת"ת **הה**

[בגי' מ"ב], ועם ה' השורשית **ה** גי' הוי"ה אהי"ה **לאה** (מ"ז אורות)

ויחבר אורות החב"ד (לא"ה - ל"ו) עם אורות החג"ת (מ"ז), עולים פ"ג, והם

יוד הי ויו הי (מ"ו) - **יוד הי ואו הי** (ל"ז) סה"כ פ"ג אורות (חב"ד הג"ת)

ואל **נה"י דלאה** ממושיכים **שס"א אורות**, שהם ג' ההי"ן מלאים בהכאה

נצח (ה"י פ' ה"י - רב"ה) **הי הי הי הי הי הי**
הוד (ה"א פ' ה"א - ל"ו) **הא הא הא**
יסוד (ה"ה פ' ה"ה - ק') **הה הה הה הה הה**

[בגי' שס"א], ועם המילוי דע"ב ס"ג הנז' (חב"ד - ל"ו, חג"ת - מ"ז, סה"כ פ"ג)

יוד הי ויו הי (מ"ו) - **יוד הי ואו הי** (ל"ז) סה"כ פ"ג

ויחבר פ"ג (אורות **חב"ד הג"ת**) עם שס"א (אורות **נה"י**) עולים **מד"ת אורות**,

כמספר ד' אלפי"ן דד' אהי"ה **אלף אלף אלף** (גי' מד"ת)

ונשאר קס"ז מתור"ה, והוא אהוריים דס"ג דביסוד דאימא (ע"ה)

יוד. יוד הי. יוד הי ואו. יוד הי ואו הי (גי' קס"ו)

כי לוקחת (יסוד דאימא) קס"ז אורות מתור"ה (תרי"א - יסוד דאבא), ונשאר מד"ת ללאה.

כוונה לטהר המחשבה

מפי האר"י זיע"א, יכוין הוי"ה בניקוד בב"רית כזה:

יְהוָה

ויכוין בתיבת **מחשבה חשב מ"ה** שיחשוב ה' פעמים ריבוע מ"ה,
ומפי מהרר"ו זיע"א יכוין ה' פעמים בריבוע מ"ה כזה:

(20) **יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא** (130)
(26) **יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא** (130)
(39) **יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא** (130)
(45) **יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא** (130)

משנת חסידים
מסכת שארית יום א'

כוונה לטהר המחשבה
יטהפוטהפיה

טפפפיה = 193

כף ואו זיין ואו = 193